

САТАНА СЕ СТРЕМИ ДА УНИЩОЖИ ВЯРАТА ТИ

Дейвид Уилкерсън
7 Юни 2010

„И тъй, не напускайте дръзновението си, за което имате голяма награда“ (*Евреи 10:35*). Ако си християнин, ти вече участваш в една жестока война. Всъщност вие сте във война на живот и смърт за вашата вяра. Сатана е твърдо решен да потопа и унищожи вярата на всички избрани. И колкото по-силна е вярата ви, толкова по-силна ще бъде атаката му срещу нея.

Разберете, че непоклатимата вяра в Господа кара ада да вилнее. Нищо друго не представлява по-голяма заплаха за Сатанинското царство от християнин с непоклатима вяра. Защо? Защото чрез вярата и освободената от нея сила царството на Сатана е покорено. Чрез вяра, праведността се ражда и демоничните огънове са угасени. Божиите обещания се получават и устата на лъвовете се затварят. Чрез вяра верните на Бог хора избягват острието на меча. От слаби те стават силни. Те стават смели в битка, обръщайки армията на дявола в бяг. Те издържат на подигравка, бой, умъртвяване с камъни. Ако са заключени в затвора, те пеят песни. Казано просто: вярата поддържа тези, които я притежават!

Павел предупреди Тимотей, че във времена на изпитания някои хора ще изхвърлят вярата си: „имайки вяра и чиста съвест, която някои, като отхвърлиха отпаднаха от вярата“ (*1 Тимотей 1:19*). Той добави, че Сатана ще се опита да „събарят вярата на някои“ (*2 Тимотей 2:18*). Затова Павел заповяда на Тимотей непоколебимо да води борба, „имайки вяра и чиста съвест“ (*1 Тимотей 1:19*).

Апостол Петър попадна под ожесточена атака, насочена към вярата му. Доверието му в Бог толкова силно вбеси ада, че Сатана помоли за разрешение той да бъде пресят, за да се види дали ще устои. „Симоне, Симоне, ето, Сатана ви изиска всички, за да ви пресее като жито; но аз се молих за тебе, да не отслабне твоята вяра; и ти, когато се обърнеш, утвърди братята си“ (*Лука 22:31,32*).

Някои от вас, които четете този пасаж, сте всред буря в живота си.

Учениците на Исус издържаха на вълните, удрящи носената от бурята лодка, с която пътуваха, докато техният Учител си спеше. Най-накрая, когато бурята заплаши да преобърне лодката им, те извикаха към Исус, обвинявайки Го за това, че не беше се погрижил за съдбата им. „Учителю! Нима не Те е грижа че загиваме?“ (*Марк 4:38*). Исус успокои бурята, но не можеше да повярва на липсата на вяра у Своите ученици. Той ги попита: „Защо сте страхливи? Още ли нямате вяра?“ (*4:40*).

Може би точно сега сте изправени пред ужасна буря. Сякаш проблемите ви само се увеличават: проблеми с парите, проблеми с брака, неприятности на работното място,

врагове, които идват против вас като силни вълни, за да ви потопят. Море от неприятности бушува във вас, но изглежда Господ е спял през цялото това време. Кажете ми, изчерпа ли се вярата ви? Или се смалява по малко при всяко ново разочарование? Кажете ли си в сърцето си: „Боже, наистина пука ли ти за мен? Ще оставиш ли тази буря да ме потопи?“

Точно за такава ситуация Исус изговори следните прекрасни думи: „А Бог няма ли да отдаде правото на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, ако и да се бави спрямо тях? Кажвам ви, че ще им отдаде правото скоро. Обаче, когато дойде Човешкият Син ще намери ли вяра на земята“ (Лука 18:78).

Забележете въпроса на Исус тук: Ще намери ли вяра в Своите хора, когато преминават през дни на тъмнина и гнет? През последните години се чудех дали Исус би задал същия въпрос днес. Десетилетия наред множествата се тълпяха в църквите. Но това, което Исус в действителност пита, е: „Вярата им ще издържи ли, когато бурите ги връхлетят?“ Камарата от неприятности, които преживяваме, може да стане много висока, и разтърсването на нациите може много бързо да се случи, че някои да загубят надежда и да се предадат. Питам ви: Исус ще намери ли вяра в *твое* време на трудности?

Бог ни е дал силно оръжие, което да използваме срещу атаките на Сатана, насочени към вярата ни.

Ето и нашето оръжие: не е нужно сами да разберем всичко. А по скоро *трябва да погледнем „големия облак от свидетели“, който е вече в слава, да гледаме на вярващите, които завършиха земния си път, като опазиха вярата си непокътната. „Следователно и ние, като сме обиколени от такъв голям облак свидетели, нека отхвърлим всяка тегота и греха, който лесно ни сплита, и с търпение нека тичаме на прилежащото пред нас поприще“ (Евреи 12:1).*

Каква картина. Този стих описва армия от победоносни светии от всяка ера, които грижовно ни наблюдават като тълпа на скамейките. Те носят корони на праведност, махат с ръце и продължават да ни приветстват в състезанието ни: „Бягайте с търпение! Ние се борихме до смърт и не се предадохме. Бог ни държа и вярата ни преодоля. Има сила в истината: Ние победихме! Ние сме победители! Затова продължавайте напред! Вие сте способни да победите в трудни времена!“.

Ной е сред този голям облак от свидетели. Помислете за това колко дълго продължи битката му. Неговото свидетелство ни говори: „Аз се държах за Бог в продължение на 120 години, независимо от насието, широко разпространения грях и подигравките. Вие също можете да победите“.

За да се държим здраво за вярата си във времената, в които живеем, аз съм убеден, че трябва да внимаваме за три лъжи, които врагът носи до нас.

1. Сатана погрешно представява Господния пречистващ процес.

Всички пророци предсказаха за преминаването на Божия народ през очистващия огън. „И тая трета част Аз ще прекарам през огън, пречиствайки ги както се чисти среброто, и изпитвайки ги както се изпитва златото. (Захария 13:9). „Защото е като огъня на пречиствач, и като сапуна на тепавичари. Ще седне като един, който топи и пречиства сребро, та ще очисти левийците, и ще ги претопи като златото и среброто; и те ще принасят Господу приноси с правда.” (Малахия 3:2).

Когато огънят пречисти среброто или златото, шлаката се появява на повърхността. Това са всички нечистотии, сплави, по-нискокачествени метали, мръсотии, малки петна и петънца от отпадъчни материали.

Аналогично, когато сме под властта на Божието слово и оставим светлината му да освети сърцата ни, всички нечистотии се появяват на повърхността. В рамките на целия този процес Господ отделя от нас неверието чрез Неговия пречистващ огън. Въпреки това, в периода, в който Бог ни пречиства, Сатана ни поднася своите най-лоши лъжи, с които ни обвинява. Той се опитва да насочи вниманието ни върху нечистотиите ни, вместо върху Божиата безусловна любов.

2. Сатана се опитва да потопи вярата ни, като изопачава Божиите дисциплиниращи ни дела.

Дяволът ще се опита да те убеди, че настоящите дисциплиниращи дела се дължат на неудовлетворението, което Бог изпитва към теб. Той иска ти да повярваш, че всичко това се случва заради Божия гняв към теб. Но Новия Завет говори за дисциплинирането като вид „поучително поправление”. Вижте познатия ви пасаж от Евреи:

"Сине мой, не презирай наказанието на Господа, нито да ослабваш, когато те изобличава Той; защото Господ наказва този, когото люби, и бие всеки син, когото приема", Ако търпите наказание, Бог се обхожда с вас като със синове; защото кой е тоя син, когото баща му не наказва? Но ако сте без наказание, на което всички са били определени да участвуват, тогава сте незаконно родени, а не синове. Освен това, имали сме бащи по плът, които са ни наказвали, и сме ги почитали; не щем ли повече да се покоряваме на Отца на духовете ни и да живеем? Защото те за малко време са ни наказвали, според както им е било угодно, а Той е за наша полза, за да съучаствуваме в Неговата светост. Никое наказание не се вижда на времето да е за радост, а е тежко; но после принася правда като мирен плод за тия, които са се обучавали чрез него. Затова "укрепете немощните ръце и отслабналите колена", и направете за нозете си прави пътища, за да не се изкълчи куцото, но напротив, да изцелее" (Евреи 12:5-13).

Исус говори за дисциплинирането, с думите Си към апостол Йоан: „Ония, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам; затова бъди ревностен да се покаеш” (Откровение 3:19).

По същия начин, писателят на Притчи казва: „Сине мой, не презирай наказанието от Господа, и да ти не дотегва, когато Той те изобличава, защото Господ изобличава оня, когото люби, Както и бащата сина, който му е мил.” (Притчи 3:11-12). Всъщност, когато авторът на Евреи

казва, че Бог „бие всеки син, когото приема“, значението на израза загатва за „тояга за поправление“.

И най-накрая, Павел добавя следното важно послание: „А когато биваме съдени от Господа, с това се наказваме, за да не бъдем осъдени заедно със света“ (1 Коринтяни 11:32).

През каквото и да преминавате като Божие дете, точно в този момент, не е случайно. То не е изолирано само за вас бедствие или изпитание. Всяка проверка и огнено изпитание е внимателния поглед на Отец. И всичко това има една цел: то е „за наша полза, за да съучаствуваме в Неговата светост“.

Дисциплинирането никога не изглежда да носи радост. То е мъчително, сякаш нещо странно се случва с нас. Но след това то произвежда в нас миролюбив плод на праведността. Все пак това се случва заради тези, които са съгласни да бъдат обучени чрез дисциплиниране.

3. Сатана ще ти казва лъжи, когато дисциплинирането включва страдание, което продължава без явен скорошен отговор.

Едно продължително изпитание може да включва физическо страдание, безработица, деца бунтари, невярващи приятели, умствени проблеми, смут или болка. Докато устоявате на изпитанието ден след ден, Сатана ще ви шепне, както направи това с Йов: „Праведните не страдат. Ако Бог те беше чул, ако те беше спасил и обещанията Му бяха истина – ти трябваше веднага да бъдеш избавен. Къде е твоя Бог? Това ли получаваш от вярата си в Него?“ Възлюбени, не се отказвайте от вярата си!

Сатана е лъжец. Вие страдате, *защото* Бог ви обича, *защото* Той се грижи за вас. Помислете само: Вие помолихте Господ да ви направи повече като Него. Само Той знае какво е необходимо, за да се случи това. Той познава вашето страдание и няма да позволи то да ви унищожи.

Всъщност Той знае кога точно да направи изходен път от него. И Той няма да се задейства до определеното време, и „заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите“ (1 Коринтяни 10:13).

Бъдете сигурни: Бог държи в контрол всичко, което се случва. Болката, продължителното заболяване, неотговорената молитвата — Той знае за всяка от тях. Той знае и защо не е отдръпнал изпитанието от теб. Както при Павел, Той използва „тръна“ в твоята плът, за да изработи той твоето благословение. Всъщност това, което толкова много искаш — отговорът, който толкова силно очакваш — може да бъде нещо, което Бог знае, че не е добре за теб.

Ако Той в крайна сметка ти каже „Не!“, ти трябва да приемеш този отговор, знаейки, че Той пази душата ти и ти отговаря по един много по-добър начин, макар непознат за теб. Преминавайки през всичко това, големият облак от свидетели те насърчава: „Продължавай да водиш битката на вярата си! Ръцете ти са изнемощели, но Той ще снабди вярата, с която да ги вдигнеш. Колената ти са слаби, но Той ще ги подсили. Не се обръщай настрани! Гледай напред!“

Във времето на своето дисциплиниране, много хора се провалят заради лъжите на дявола. Те позволяват на огорчението да се вкорени в сърцето им и скоро след това стават гневни на Бога: „Защо Господ позволи това? Аз се опитвах толкова усърдно да Му угодя, доверявах Му се толкова много. Защо ме разочарова?“ Бог ни предупреди за такова време: „Не позволявайте това да се случи. Вместо това бъдете старателни, бъдете внимателни, дръжте се за увереността си. В нея имате голяма награда“.

Господ търси хора, които ще се държат за вярата, дори ако загубят всичко, което имат.

Вижте силното послание на автора на Евреи:

„Припомняйте си още за първите дни, когато, откак се просветихте, претърпяхте голяма борба от страдания, кога опозорявани с хули и оскръбления, кога пък като съучастници с тия, които страдаха така. Защото вие не само състрадавахте с ония, които бяха в окови, но и радостно посрещяхте разграбването на имота си, като знаете, че вие си имате по-добър и траен имот. И тъй, не напущайте дръзновението си, за което имате голяма награда. Защото ви е нужно търпение, та, като извършите Божиата воля, да получите обещаното. ‘Защото още твърде малко време и ще дойде Тоя, Който има да дойде, и не ще се забави. А който е праведен пред Мене, ще живее чрез вяра; но ако се дръпне назад, няма да благоволи в него душата Ми’. Ние, обаче, не сме от ония, които се дърпат назад, та се погубват, а от тия, които вярват та се спасява душата им”. (Евреи 10:32-39).

Това е описание на хора, които са минали през големи страдания след новородението си. Те са изгубили всичко, което притежават заради свидетелството си. Въпреки това вярата им ги е поддържала радостни.

Казаха ми за един мултимиллионер християнин — един от най-успешните тексаски бизнесмени, който изгубил всичко. Когато дошли трудни времена, дори само храната на масата станала трудна задача. Но Бог дал мир на сърцето му, и човекът се научил да гледа на Господа като на свой единствен снабдител. Той и семейството му не гладували.

Понякога се чудя дали дните на нашия американски начин на живот са преброени. Ако дойде този ден, всеки от нас ще бъде засегнат, всеки от нас ще усеща болка. И такъв ден ще покаже много от това какви са Божиите хора. Вижте, лесно е да се говори за вяра, когато всичко е наред. Но е съвсем различно, когато усещаме продължителна болка. Това е, когато сме призвани да се радваме на отнемането на нещата, които притежаваме.

Павел опази вярата си както в добри, така и в лоши времена.

В последните си земни дни Павел можеше да се похвали: „Аз се подвизах в доброто воинствуване, попрището свърших, вярата опазих“ (2 Тимотей 4:7). Помислете за свидетелството на Павел в този момент. Той можеше да каже: „Сатана изпрати пратеници да се борят с мен в Ерусалим, Дамаск, Азия, Ефес, Антиохия и Коринт. Но аз опазих вярата си“.

„Той се опита да ме потопи в бурното Средиземно море. Три пъти претърпах корабокрушение, изплувах на повърхността както в тъмна нощ, така и през деня. Но опазих вярата“.

„Четири пъти юдеите ми удариха по тридесет и девет пъти с камшик. Хвърлиха ме в затвора, три пъти ме хвърлиха в затвор, три пъти ме биха с пръчки, опитаха се да ме убият с камъни и ме оставиха, мислейки ме за мъртъв. Но аз опазих вярата“.

„В опасност бях в града и извън него, в пустинята и по море. Мои сънародници ме ограбиха. Лъже братя ме поставиха в опасност. Но аз опазих вярата“

„Често съм бил физически изтощен, обзет от телесна болка, в безсъние, гладен и жаден, в студ, гол, обременен от грижи от всякакъв вид. И въпреки това опазих вярата“.

„Преживял съм проблеми, бил съм объркан от всички страни, отчаян и преследван, но никога отхвърлен. Никога не съм се поклащал във вярата ми. Във всичко това никога не съм губил доверието си в Господа“.

Оставям ви думи, които да ви поддържат в идните дни.

„Виделина изгрява в тъмнината за праведните; Той е благ, и милостив, и праведен. Наистина никога няма да се поклати; праведният е вечен паметник. От лош слух не ще се бои; сърцето му е непоколебимо понеже уповава на Господа. Утвърдено е сърцето му; той не ще се бои до тогаз, до когато води повелението на неприятелите си. Разпръсна, даде на сиромасите; правдата му трае до века; рогът му ще се издигне на почит. Нечестивият ще види това и ще се наскърби“ (Псалм 112:4, 6-10). „Господ ще те пази от всяко зло; Господ ще пази душата ти. Господ ще пази излизането ти и влизането ти. От сега и до века“ (Псалм 121:78). „Защото в зъл ден ще ме скрие под покрива Си, ще ме покрие в скривалището на щита Си, ще ме издигне на канара.“ (Псалм 27:5). Господ казва на Своите деца: „И призови Ме в ден на напаст; и Аз ще те избавя; и ти ще Ме прославиш“ (Псалм 50:15). Бъдете верни в това да Го призовавате във вашите изпитания! Винаги възлагайте грижите си на Него!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 2010 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Satan Is Out to Destroy Your Faith](#)